

استدراج

والزاماً حساب تدافع در طبیعت نظام، برای علاج و اصلاح تحریک می شود، او پاسه و ضرره به سراغشان می آید، باشد که بحال صلاح و استقامت برگردند، و در صورت علاج و اصلاح ناپذیری، شکاف عمیق بین عقل و احساسات پدید خواهد آمد که از این شکاف ممتنع الاتصال به «حیله» در قرآن تعبیر شده و علیحده در آینده تزدیک مورد بحث قرار می گیرد.

نمونه‌ای کوچک از سازمان تدافعي

بقاء حیات طبیعی فردی ما مرهون سازمان دفاعی بدن ما است، اگر سازمان دفاعی بدن ما نمی بود در طول سالهایی که بر عمر بشر گذشته و صدها تحول و فاجعه‌ها و بیماریها در کره زمین پدید آمده باقی نمی ماندیم و امروز هم میلیونها جانوران گرسنه و هولناک پیرامون ما هستند که قصد خوردن ما را دارند، وقتی ما مبتلا به سل یا وبا یا طاعون و جذام می شویم بدین سبب است که این جانوران گرسنه بما حمله ور شده‌اند و در صدد خوردن ما هستند، اینکه با چنین دشمنان خطرناک که دائمآ برای خوردنمان دهان گشوده‌اند، زنده مانده‌ایم، زنده ماندنمان مدبون سازمان دفاعی بدن ما است که یک قسمت عده از سازمان دفاعی بدن ما بر عهده گلبلوهای سفید بدن ما است که گفته شده: شماره آنها بیست و شش هزار میلیون می باشد، و این مأموران دفاعی قابل تحسین و تقدیر لحظه‌ای از وظیفه خود غافل نیستند.

وبطوری که نوشه‌اند: سازمان دفاعی بدن، طوری هوشیار و آماده است که با اینکه ما از آغاز کودکی تا انجام زندگی همواره خطای کنیم و راه را برای حمله این دشمنان به بدن خودمان می گشائیم، هوشیاری و آمادگی این سازمان حمله‌های آنها را در اسرع وقت خنثی و بسی اثر می کند، و شگفت‌انگیز آنکه گلبلو سفید وقتی که به میکروب می رسد با سرعتی بسیار زیاد

* دین حنیف رابطه ا رگانیکی با مجموعه هستی دارد* اخلاق به آن سوء اثر در کل نظام کون می گذارد* و سازمان دفاعی ملکوت آسیب‌زدایی می کند و گرنۀ شکاف عمیق بین عقل و احساسات می اندازد* چنانکه سازمان دفاعی بدن ما آسیب‌زدایی می کند* اشکال عویص باین که در مباحث فلسفه اعلی ثابت شده که علت از معلول منفعل نمی شود* و بنابراین چگونه ممکن است معاصی و ستمکاریهای عالم طبیعت در ملکوت اعلی تأثیر کند و موجب نزول بلاهای بأساء و ضراء شود* واشکال در تأثیر دعاء در استجابت از این قبیل است؟

باری آفرینش با همه گسترده‌گی فوق التوصیف، بر اساس قسط و عبودیت خداوند متعال بینانگزاری شده، و غرض نهانی از آفرینش جن و انس همانا پرستش آفرینش عزوجل و قیام مردم بقطط می باشد و برای تبیین این مقصد و هدف پیامبران عظام علیهم السلام را با کتاب و شریعت گلیل داشت که حدود سعادت و نیکبختی را برای مردمان روشن سازند و مقررات سلوک راه استكمال و عبودیت را ابلاغ کنند.

وبنابراین، مقررات و قواعد اعتقادی و عملی، با مجموعه نظام جاری در جهان عظیم مرتبط و متشابک است بدانگونه که اجزاء عینیه کون وجود با هم مرتبطند و مادامی که ارتباط اجزاء عینیه دستخوش فساد نگردیده نظام کون و هستی، مستقیم الحال و گرنۀ دچار اختلال و انحراف می گردد، بدینسان مقررات دینی و قواعد ایمانی چنانچه دستخوش فساد و اختلال شود و ظلم و معصیت در جامعه شیوع یابد، و مردمان از زری عبودیت خارج شوند، اختلال در مجموعه نظام کون پدید می آید،

قیمت سوم

این نمونه گرچه فی نفسه بسیار بزرگ ولی بالقياس به مجموعه آفرینش بسیار در بسیار کوچک است، و مجموعه آفرینش مشابک الأجزاء و متصل الأطراف، و مشترک الوظائف، تو گوشی بدنش است واحد، التهایه عظیم تر و فوق التوصیف، والزاماً اختلال و انحراف هر عضوی، در مجموعه وكل، اثر می‌گذارد، و دین حنیف، یعنی همان مقررات عملی و اصول اعتقادی، رابطه ارگانیکی، و خویشاوندی عضوی با این کل و مجموعه دارد، و طبعاً اخلال در آن و انزعالش از جا کمیت، در مجموعه وكل نظام کون و هستی سوه اثر می‌گذارد، وبالضروره سازمان دفاعی این پیکر عظیم با سرعتی غیر زمانی به مقاومت و محافظت بر می‌خizد، باشد که اعتدال مزاج را به مجموعه وكل برگرداند تا استقامت احوال خویش را بازیابد و گزنه، آخرين وسیله علاج: «الکتی» را پکار می‌گیرد و به بأساء و ضراء و جنگ و فقر و دیگر شدائد مأخذشان می‌کند، و چنانچه این معالجات مقررین به نجاح نگردید، شکاف عمیق اینمان تا پذیر بین عقل و احسان امت خود کامه، پدید می‌آید، و مکر و نیز نگ الهی برآنان مستولی می‌شود.

و حاصل جمع این مقال، چنین می‌شود: که آفرینش بربناد و شالوده عبودیت و قیام مردم به قسط وعدالت استوار است، و سفارت پیغمبران علیهم السلام در جهت تبیین و تثیت همین مقصد بوده که مردم قائم به قسط شوند و بر پائی عدالت و عبودیت با دست بشر انجام پذیرد و همین است معنای دین حنیف که رابطه عضویت و ارگانیکی با کل نظام دارد، و وقوعش در معرضیت آسیب و اختلال، وقوع مجموع وكل نظام، در معرضیت آسیب و اختلال است، و همانگونه که سازمان دفاعی بدنش، به تقدیر خداوند لطیف، در هنگام هجوم دشمنان آسیب زا بر بدنش ما، آسیب زدائی می‌کند، سازمان دفاعی کون کبیر: مدبرات امروز اجرات غیبی، بعنایت خداوند نازک کار و بفرمان

که تا امروز وسیله منجش آن سرعت فراهم نگردیده میکروب را در بر می‌گیرد در صورتی که امروز علم توانسته است حتی یک میلیاردیم ثانیه را اندازه بگیرد، و بدینه است که حواس ما قادر به ادراک آن مدت کوتاه نیست، با اینکه دانشمندان بشر توانسته اند، در مورد اندازه گیری زمان، تا این اندازه پیشرفت نمایند اما توانسته اند، سرعتی را که مأموران سازمان دفاعی بدنش می‌عنی گلولهای سفید، برای در بر گرفتن میکروب و اعدام آن بکار می‌برند، اندازه بگیرند، و میکروب نیز با همان سرعت در صدد بر می‌آید که خود را از محاصره شدن نجات دهد.

بدن ما یک شهر بزرگ است با یک هزار میلیون کیلومتر خیابان‌ها و جاده‌ها که درجهان، شهری وجود ندارد، بزرگتر از بدنه ما باشد، و مزیت این شهر علاوه بر عظمت بیش از گیزش نسبت به شهرهای دیگر این است که شهرهای دیگر ثابت می‌باشد و این شهر متحرک است و در آن میلیاردها نفوس زندگی می‌کنند، و همه در همه عمر چه در ساعات بیداری و چه در ساعات خواب ما، مشغول کار هستند، و هر دسته از کارگران بدنه ما در یک کار تخصص دارند و این شهر عظیم دارای دستگاههای تهویه و مراکز خطوط ارتباطی عجیب است که هنوز تمام راز آنها مکشف نگردیده است و در این شهر بزرگ، کارخانه‌های عظیم و سوپر مارکت‌های وسیع وجود دارد و در آن کارخانه‌ها مواد اولیه، به محصولات دیگر مبدل می‌شود، و سیستم فاضل آب این شهر عظیم بسیار قابل توجه است، میلیاردها نفوس این شهر روز بروز، غذای خود را دریافت می‌کنند و ز باله میلیاردها نفوس شهر، روز بروز بطور اتوماتیک جمع آوری می‌شود و بخارج منتقل می‌گردد و همچنان هزارها نظام خیره کننده دیگر... ولی اگر تجاوز و تبهکاری در این شهر عظیم رخته کند، و سازمان دفاعی از اصلاح و علاج ناتوان شود، نابودی و مرگ آن حتی است.

استدراج

آسیب زدائی می کند و توان شکاف خلق بین
ملکوت، آسیب زدائی می کنند، وشیاطین و دیوبهانی که جهت اطلاع برآزهای آفرینش و بهره گیری از آن در طریق تلیس واصلال مردم، قصد هجوم و نفوذ بملکوت غیب و ملا اعلا را دارند، طردشان می نمایند:

«الایتَّقْعُونُ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَى وَيَقْذِفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ» (سورة الصافات آیه ۸)

ممکن است کسی در مقام اعتراض بگوید: در فلسفه اعلی و مباحث برها، ثابت گردیده که بعد از مرتبه وجود واجب الوجود و اسماء حسنة و منفات علیای حضرتش، برای وجود و هستی سه مرتبه اصلی و عالم کلی می باشد که بنحو علیت و معلولیت، مرتب بربیکدیگرند: عالم ناسوت یعنی همین جهان ماده و طبیعت، عالم مثال که برزخ نیز می گویند و عالم عقول مجرد، که همه حوادث جهان ماده، معلول عالم مثال، عالم مثال، معلول عالم عقول مجرد و جملگی پرتو وجود حضرت واجب تبارک و تعالی می باشند.

بدیهی است که معلول هیچگاه توان تأثیر در علت را ندارد و انفعال علت از معلول، ممتنع است و بنابر این، جهان ماده ممکن نیست که در مبادی فوق خویش تأثیر کند و همچنین هر مرتبه نازله ای، امکان تأثیر در مرتبه عالیه را ندارد و هیچ مرتبه عالیه ای ممکن نیست که از مرتبه ماتفاق خویش متفعل شود، و در حریم وجود حضرت واجب الوجود جل و عز هیچ گونه انفعالی راه ندارد، و انفعالهایی که به آستان اقدس او نسبت داده می شود کلاً باطل است. چه آنحضرت از چیزی متفعل نمی شود تاغضناک شود یا مکروه خاطرنش گردد، واصولاً تجدد احوال برای او ممتنع است، زیرا مبده تعالی فعالیت محض و واجد همه شئون هستی در عین بساطت است وفرض تجدد حالی برای او، فرض فقدان شیءی برای او است که می تواند به پذیرد و در این صورت در وی باید قوه انفعال باشد، وقوه متفعله مذوق صورت جسمانی غیر

معقول است و چنین امری مستلزم خلف است زیرا واجب الوجود مفروض با این بناء باطل، ممکن جسمانی الوجود می گردد، پس معانی که به آن حضرت نسبت داده می شود وظہور در انفعال دارد، بنماچار، بر معامل غیر انفعالي باید حمل شود وازجملة این معانی دعا و تأثیر آن در استجابت است، زیرا دعاء داعی، ممکن نیست که مبادی عالیه را متفعل نماید واستجابت نتیجه انفعال مبادی عالیه از دعاء دعا کننده باشد، واز آن جمله مسئله ماتحن فیه است، یعنی تأثیر معانی و ظلمها وطفیانها در ملکوت عالم موجب نزول بلايا و مصائب و به تعبیر قرآن مجید: «بأساء وضراء» شود، زیرا لازم پذیرفتن این پندار به پذیرفتن انفعال علت از معلول است ونتیجه نهائی آن، پذیرفتن قوه متفعله والعياذ بالله در حضرت واجب الوجود تعالی است در صورتی که در این مقاله تصریح شده: باینکه، مجموعه آفرینش، متلازم الأجزاء و متصل الأطراف می باشدو دین حنیف که یک سلسله مقرررات اعتباری است، رابطه ارگانیکی، و خویشاوندی عضوی، با کل و مجموعه دارد و بنماچار اخلاق این عضو همانند اخلاق بدبیگر اعضاء در مجموعه هستی سوء اثر می گذارد، و مازمان دفاعی ملکوت با سرعتی فوق سرعت زمان، به مقاومت و آسیب زدائی بر می خیزد... و در مقالات قبلی نیز بعض تعبیراتی بوده که صراحت در انفعال مبادی عالیه از مادون خود، داشته است.

علی ای حال این پندار با برهان مخالف است، و بمعارفی: ماده اندیشی است که درخور سلسله مقالات تحقیقی و علمی نیست و مزاواره بلکه در شریعت تحقیق، لازم است که این سلسله معانی باریک بینانه بحث شود، و اکتفاء بنظر جلیل در این گونه مسائل، یک نوع مسامحة ای است که مرضی نظر دقیق نیست و احیاناً عدمش بهتر از وجود تبیین مسامحی است؟!

اداعه دارد